

Zagadnienia prawne Akademii Teologii Katolickiej

W listopadzie ub. roku odbyła się w Warszawie uroczystość otwarcia Akademii Teologii Katolickiej, a zarazem inauguracja roku akademickiego 1954/55, pierwszego w nowoutworzonej uczelni¹.

Powstanie nowej uczelni o charakterze państwowo-kościelnym odbiło się głośnym echem w całej Polsce. Wymaga ona naświetlenia wielu kwestii, spośród których najważniejsza jest struktura prawna Akademii.

Zagadnienie struktury prawnej Akademii Teologii Katolickiej sprowadza się do dwóch punktów: sprawy struktury prawnej z punktu widzenia ustawodawstwa państwowego oraz struktury prawnej z punktu widzenia prawa kanonicznego.

To poszerzone zagadnienie prawne Akademii Teologii Katolickiej, obejmujące ustawodawstwo państwowe i kościelne, wypływa z istoty tej uczelni, która ma charakter państwowo-kościelny. Istnienie tego rodzaju uczelni jest wynikiem porozumienia między Kościołem i państwem w kwestii szkolnictwa w ogóle, a zwłaszcza w sprawie szkolnictwa wyższego.

W realizowaniu odrębnych celów — Kościół i państwo — stykają się ze sobą, wchodzą na płaszczyznę spraw wspólnie je obchodzących: pochodzi to stąd, że przedmiotem realizacji ich celów są zasadniczo ci sami ludzie, którzy będąc członkami Kościoła, są również obywatelami państwa. Dobro wspólne domaga się porozumienia między nimi w tych sprawach. Do takich dziedzin zaliczają się między innymi sprawy szkolnictwa.

Jeśli chodzi o stosunki polskie, to z punktu widzenia prawa państwowego znalazło ono wyraz w Konstytucji Polski Ludowej w art. 61.

---

¹ W uroczystości, którą rozpoczęła Msza św. odprawiona przez J. E. ks. bpa W. Majewskiego, wzięły udział czynniki państwowe i kościelne. Stronę kościelną reprezentował ks. bp Majewski, a stronę państwową — dyr. Jan Lech, przedstawiciel Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego oraz dyr. Józef Siemek, przedstawiciel Urzędu do Spraw Wyznań.

W otwarciu poza gronem profesorskim Wydziałów Teologicznych, Warszawskiego i Jagiellońskiego, wzięli udział studenci i liczni goście z całej Polski.

Uniwersytet Warszawski reprezentował prof. dr Stanisław Turski, Rektor U. W., Uniwersytet Jagielloński — prof. dr Kazimierz Lepszy, prorektor UJ, Katolicki Uniwersytet Lubelski — ks. prof. dr Bolesław Radomski, dziekan Wydziału Teologicznego KUL.

W Polsce porozumienie między Kościołem a państwem co do kwestii szkolnictwa wyższego datuje się od dawna. Wyrazem tego jest powołanie na uniwersytetach państwowych wydziałów teologicznych, jak np. na Uniwersytecie Jagiellońskim w r. 1397 i Warszawskim w r. 1918 oraz nadanie praw państwowych Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu w 1934 r.

Akademia Teologii Katolickiej jest dalszym ciągiem obydwu Wydziałów Teologicznych oraz gwarantuje w swym Statucie całkowite podporządkowanie się pod względem nauczania i wychowania prawu kościelnemu. W dodatkowym zaś protokole Rządu jest stwierdzone, że Seminarja Duchowne, tak jak wymaga tego prawo kanoniczne, pozostają pod wyłącznym kierownictwem biskupów polskich. Umożliwiło to czynnikom kościelnym w Polsce przyjęcie do wiadomości utworzonej przez Rząd uczelni — a Episkopatowi wydelegowanie do Akademii swojego przedstawicieli w osobie ks. biskupa prof. Pawłowskiego.

PRAWNO-PAŃSTWOWA STRUKTURA AKADEMII TEOLOGII KATOLICKIEJ

Z punktu widzenia prawa państwowego Akademia Teologii Katolickiej jest tworem państwowym, opartym na Uchwale Rady Ministrów i Prezydium Rządu z dnia 2 sierpnia 1954 r.

Prawną podstawą jej istnienia jest „Uchwała Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1954 r. Nr 517/54 (Urząd Rady Ministrów PRL 786/54) w sprawie usamodzielnienia Wydziału Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego.

Uchwała ma następujące brzmienie: „W celu należytego zorganizowania studiów wyższych dla duchownych Rada Ministrów uchwala co następuje:

§ 1. Z Uniwersytetu Warszawskiego wyodrębnia się Wydział Teologii Katolickiej, który na podstawie dotychczas obowiązujących go przepisów prawa kanonicznego kontynuować będzie swą działalność w ramach Akademii Teologicznej z siedzibą w Warszawie.

§ 2. Uzyskiwanie stopni magistra i doktora oraz nadawanie tytułu profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego i docenta Akademii Teologicznej, jak również zasady organizacyjne regulują przepisy obowiązujące w tym przedmiocie na Wydziałach Teologii Katolickiej w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, oraz przepisy prawa kanonicznego.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz.

Drugim aktem prawnym jest Uchwała Prezydium Rządu z dnia 2 sierpnia 1954 r. Nr 518/54 (Urząd Rady Ministrów PRL 791/54) w sprawie organizacji studiów Teologii Katolickiej. § 1 wymienionej uchwały stwierdza: „Dla zapewnienia odpowiednich warunków kształcenia teologicznego duchownych na najwyższym poziomie kwalifikacji Prezydium Rządu zobowiązuje:

1) Ministra Szkolnictwa Wyższego do zorganizowania z początkiem roku szkolnego 1954/55 Akademii Teologicznej w Warszawie i włączenia do niej Wydziałów Teologii Katolickiej z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i Warszawskiego.

2) Ministra Finansów do przyznania w porozumieniu z Ministerstwem Szkolnictwa Wyższego odpowiednich dodatkowych kredytów.

3) Prezesa Państwowej Komisji Etatów do przyznania na potrzeby Akademii Teologicznej w Warszawie odpowiednich dodatkowych etatów.

4) Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie do wydzielenia, w porozumieniu z Dyrektorem Urzędu do Spraw Wyznań, odpowiednich obiektów na pomieszczenia dla Akademii Teologicznej w Warszawie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia“:

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Obie wyżej wymienione uchwały są podstawą prawną Akademii Teologii Katolickiej z punktu widzenia państwowego. W oparciu o nie Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy przydzieliło Akademii obiekty poklasztorne na Bielanach, a Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego przystąpiło do realizacji zadań poruczonych mu Uchwałą Rady Ministrów z dnia 2. VIII. 1954 r. Nr 517/54, powołując we wrześniu br. Komisję Organizacyjną i Podkomisję Statutową. Na posiedzeniu w dniu 30 września 1954 r. Podkomisji Statutowej z Przedstawicielem Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego projekt statutu Podkomisji przyjęty został przez Przedstawiciela Rządu i w ten sposób stał się projektem rządowym. Ten ostatni przedłożony Episkopatowi w dniu 4 października br. a po wniesieniu przez Episkopat poprawek i uzgodnieniu ich przez obie zainteresowane strony, w dniu 28 października br. statut Akademii nadany został przez Ministra Szkolnictwa Wyższego. Nadanie statutu Akademii było ostatnim aktem państwowotwórczym nowej uczelni.

Obie wyżej wymienione uchwały, jak i statut stanowią podstawę prawną Akademii z punktu widzenia ustawodawstwa państwowego².

² Komisja organizacyjna miała wypełnić nałożone na nią zadania do końca września ub. r. Komisja statutowa — do końca października ub. r. Ze względu jednak na konieczność wcześniejszego przedłożenia statutu Episkopatowi Polski do przejrzania i zatwierdzenia, Komisja wykonała poruczone jej zlecenie na dzień 30 września 1954 r.

Powstaje pytanie, czy w związku z powołaniem do życia Akademii Teologii Katolickiej zaszły jakieś zmiany, a jeśli tak, to jakie z punktu widzenia ustawodawstwa państwowego w stosunku do dotychczasowych zakładów nauczania teologicznego w Polsce? Ażeby dać dokładną odpowiedź na to pytanie musimy uświadomić sobie stan prawny — oczywiście z punktu widzenia prawa państwowego — istniejący od czasu utworzenia wymienionej uczelni. Istniały dotychczas dwa Wydziały Teologiczne na państwowych uniwersytetach: jeden w Krakowie, na Uniwersytecie Jagiellońskim, drugi w Warszawie, na Uniwersytecie Warszawskim. Oba Wydziały utrzymywane były kosztem państwa i stanowiły składowe części wymienionych wyżej Uniwersytetów. Kierowały się one ustawodawstwem państwowym, dotyczącym szkolnictwa wyższego oraz przepisami prawa kanonicznego w sprawie szkolnictwa wyższego.

Wymienione uchwały zmieniają ten stan rzeczy. Wydział Teologii Katolickiej UW mocą uchwały Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1954 r. Nr 517/54 został wyodrębniony z Uniwersytetu i usamodzielniony. Przekładając to na język potoczny Wydział podniesiony został do wyższej rangi. Stał się samodzielną wyższą uczelnią. Znalazło to wyraz w statucie Akademii, gdzie w § 1 stwierdza się: Wydział Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1954 r. Nr 517/54 jest samodzielną wyższą uczelnią. Jest to niewątpliwie zmianą o doniosłym znaczeniu w stanie prawnym Wydziału Teologicznego na UW.

W związku z tym nasuwa się nowe pytanie, jaka jest natura powyższej zmiany? Czy dotyczy ona tylko strony administracyjnej wydziału, czy również jego struktury wewnętrznej.

Nie ma najmniejszej wątpliwości, że zmiana ta dotyczy strony administracyjnej Wydziału. Wydział, stając się szkołą samodzielną, uzyskuje wyższy stopień w hierarchii administracji państwowej. Będąc samodzielną wyższą uczelnią posiada własne organa wykonawcze (rektora, prorektorów), znosi się bezpośrednio z Ministerstwem Szkolnictwa Wyższego, a nie pośrednio poprzez władze upniwersyteckie. Krótko mówiąc uzyskuje pod względem administracyjnym wyższy stopień bytowania. Zmiana ta niewątpliwie jest korzystna dla b. Wydziału Teologicznego na UW.

Czy zmiana ta dotyczy struktury wewnętrznej Wydziału? Odpowiedź na to pytanie jest negatywna. Wydział dotychczas posiadał prawo nadawania stopni naukowych: magistra i doktora teologii, filozofii chrześcijańskiej i prawa kanonicznego. Te same uprawnienia odnośnie powyższych stopni i z tych samych dziedzin nauki posiada Akademia. Stan prawny z punktu widzenia ustawodawstwa państwowego nie uległ tu żadnej zmianie oczywiście poza zmianą administracyjną³.

Na korzyść Akademii można by zanotować fakt ustawowego po-

Można by tu zarzucić, że powyższa odpowiedź nie jest zupełna, gdy się uwzględni poszerzenie wydziałów: filozoficznego i prawa kanonicznego w Akademii o nowe katedry, których poprzednio Wydział nie posiadał. Na Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego rozbudowana stosunkowo dostatecznie i samowystarczalna była sekcja teologiczna, natomiast sekcje: prawa kanonicznego i filozofii chrześcijańskiej były niedostatecznie skonstruowane, posiadały po dwie katedry. Braki pod tym względem zmuszone były uzupełniać na sekcji teologicznej i na innych wydziałach UW, jak np. na wydziale prawnym, jeśli chodzi o sekcję prawa kanonicznego, gdzie słuchacze uzupełniali wiedzę przy katedrze prawa rzymskiego i cywilnego oraz statystyki i medycyny sądowej. Podobnie rzecz się miała z sekcją filozoficzną. Obecnie w Akademii Wydziały są samowystarczalne. Wydział prawa kanonicznego liczy 8 katedr, a Wydział filozofii chrześcijańskiej — 6 katedr. Jest to zysk na skutek przemiany Wydziału w samodzielną wyższą uczelnię — zysk natury administracyjnej, nie zmieniający jednak wewnętrznej struktury prawnej Wydziału Teologicznego UW.

Drugą zasadniczą zmianą jest włączenie Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w ramy Akademii Teologii Katolickiej. Dokonane zostało to na mocy Uchwały Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1954 r. Nr 591/54 (Urząd Rady Ministrów PRL 787/54). Uchwała brzmi: „W sprawie włączenia Wydziału Teologii Katolickiej Uniwersytetu Jagiellońskiego do Akademii w Warszawie. Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie wyodrębnia się Wydział Teologii Katolickiej, który na podstawie dotychczas obowiązujących go przepisów prawa kanonicznego kontynuować będzie swą działalność w ramach Akademii Teologicznej w Warszawie.

§ 2. Uzyskiwanie stopni magistra i doktora oraz nadawanie tytułu profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego i docenta Akademii Teologicznej, jak również zasady organizacyjne regulują przepisy obowiązujące w tym przedmiocie na Wydziałach Teologii Katolickiej w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały oraz przepisy prawa kanonicznego.

---

twierdzenia przez Radę Ministrów przywileju udzielonego poprzednio ustnie Warszawskiemu Wydziałowi Teologii o nadawaniu stopni akademickich magistra i doktora, a tym samym wyjęciu z ustawy o szkolnictwie wyższym z dnia 15 grudnia 1951 r.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 2. VIII. 1954 r. Nr 517/54 postanawia: „Uzyskiwanie stopni magistra i doktora oraz nadawanie tytułu profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego i docenta Akademii Teologicznej regulują przepisy obowiązujące w tym przedmiocie na Wydziałach Teologii Katolickiej w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały oraz przepisy prawa kanonicznego“.

Przepis powyższy zamieszczony został także w Statucie Akademii w § 6.

§ 3. Wykonanie Uchwały porucza się Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.“

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Uchwałę tę uwzględnia statut Akademii w § 11: „W ramach Akademii Teologicznej kontynuuje swą działalność Wydział Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie dotychczas obowiązujących go przepisów prawa państwowego i kanonicznego oraz posługuje się własnym statutem“.

Są to zmiany, jakie wprowadza ustawodawstwo państwowe w dotychczasowym stanie nauczania teologicznego na państwowych uniwersytetach w Polsce przez powołanie do życia Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

PRAWNO-KOŚCIELNA STRUKTURA AKADEMII TEOLOGII KATOLICKIEJ

W myśl kan. 1376 § 1 Kod. pr. kan. kanoniczne utworzenie uniwersytetów lub wydziałów katolickich jest zastrzeżone Stolicy Apostolskiej.

§ 2 wymienionego kanonu stwierdza: Uniwersytet lub Wydział katolicki winien posiadać statuty zatwierdzone przez Stolicę Apostolską.

Przepis kanonu 1376 był całkowicie realizowany, jeśli chodzi o dotychczasowe wydziały teologiczne na państwowych uniwersytetach w Polsce.

Wydział Teologiczny w Warszawie kanonicznie był erygowany w 1920 r. i statut jego zatwierdzony przez Stolicę Apostolską, a po wejściu w życie konst. „Deus scientiarum Dominus“ z r. 1931 o uniwersytetach i wydziałach studiów kościelnych, Statut Wydziału dostosowany do wymienionej konstytucji i zatwierdzony przez św. Kongregację dla Uniwersytetów i Seminariów w 1934 r. jak tego wymaga art. 55—57 wymienionej Konstytucji.

Wydział warszawski pomyślany był jako uniwersytet katolicki — aczkolwiek nadano mu nazwę: „Facultas scientiarum ecclesiasticarum“ — wydział nauk kościelnych. Wprowadzenie wyrażenia „Wydział“ zamiast „uniwersytet“ pochodzi stąd, że utworzona uczelnia katolicka w Warszawie miała nie być samodzielną szkołą, a być włączona do Uniwersytetu Warszawskiego. Trudno więc było przyjąć nazwę uniwersytet, albowiem byłby uniwersytet w uniwersytecie. Zamieniono więc słowo „uniwersytet“ na „wydział“. Zmiana nazwy nie dotyczyła jednak istoty uczelni.

Wydział otrzymał od Stolicy Apostolskiej prawo i to na czas nieograniczony (ad tempus indefinitum) nadawania stopni naukowych: magi-

stra i doktora z 3 dyscyplin kościelnych: teologii, filozofii chrześcijańskiej i prawa kanonicznego. Nadawanie stopni naukowych z trzech podstawowych nauk kościelnych przysługuje tylko uniwersytetom katolickim, a nie wydziałom. Jeśli je otrzymał Wydział Teologiczny warszawski, to tylko dzięki specjalnemu przywilejowi, wydanemu przez Stolicę Apostolską. Nadanie tego przywileju Wydziałowi uzasadnia się tym, że Wydział miał nie być samodzielną wyższą szkołą, ale wchodzić w skład Uniwersytetu Warszawskiego. Ażeby nie pomniejszyć uprawnień tej uczelni przyznano Wydziałowi w formie przywileju prawo nadawania wyżej wymienionych stopni naukowych. Pociągało to za sobą podział Wydziału na trzy sekcje — ponieważ wydział nie mógł być w wydziale — i przyznania tym sekcjom prawa nadawania stopni akademickich we własnym zakresie zgodnie z prawem kanonicznym.

Taki stan prawny z punktu widzenia prawa kanonicznego istniał do roku obecnego, a ściślej mówiąc do wydania Uchwały Rady Ministrów z dnia 2. 8. 1954 r. Nr 517/54 w sprawie wyodrębnienia i usamodzielnienia Wydziału Teologicznego UW. Powstaje pytanie, czy ten stan prawno-kościelny uległ zmianie po wydaniu powyższej uchwały?

Ze względu na to, że Wydział Teologiczny na UW by instytucją kościelno-państwową, to zmiany istotne w strukturze Wydziału mogłyby nastąpić za obopólną zgodą władz, to jest państwowych i kościelnych. W wypadku, gdyby dokonane zostały jednostronnie, to instytucja zmieniłaby charakter prawny. Przestałaby być instytucją kościelno-państwową, a stałaby się wyłącznie państwową, gdyby zmiany poczynione zostały przez władze świeckie i odwrotnie. Zaznaczyć należy, że z punktu widzenia prawa kanonicznego kompetentna do poczynienia zmian istotnych jest wyłącznie Stolica Apostolska (kan. 1376).

Nie ma obustronnego porozumienia w sprawie zmian stanu prawnego Wydziału Teologicznego w Warszawie. Inicjatywa wyodrębnienia Wydziału z uniwersytetu i usamodzielnienia go pochodzi wyłącznie od władz państwowych i nie była uzgadniana z kompetentnym czynnikiem kościelnym. Odpada tu zmiana w stanie prawnym Wydziału dokonana za obopólną zgodą. Pozostaje kwestia zmiany jednostronnej, dokonanej czy to przez władze kościelne, czy państwowe. Jeśli chodzi o Kościół odpada ta ewentualność, gdyż władza kościelna nie wystąpiła tutaj z wnioskiem i nie wprowadziła tu żadnych zmian. Państwo co prawda dokonało i to z własnej inicjatywy zmian, wyodrębniając i usamodzielniając Wydział. Zmiany te jednak dotyczą tylko strony administracyjnej poruszanego zagadnienia, nie dotyczą istoty rzeczy, o czym mówiliśmy wyżej. Jeśliby ktoś miał wątpliwości i nie chciał się zgodzić z powyższym poglądem, to jego zastrzeżenia mogą dotyczyć najwyżej struktury prawno-państwowej Wydziału, a nie dotyczą struktury prawno-kościelnej. Wynika to stąd, że każda ze stron może dokonać zmian tylko we własnym zakresie — w za-

kresie własnych uprawnień. Zmiany te dokonane przez Państwo nie naruszają stanu prawnego kościelnego. Zasadę tę uwypukla także uchwała Rady Ministrów z dnia 2. VIII. 1945 r. Nr 517/54 przez stwierdzenie, że wyodrębniony Wydział Teologii Katolickiej kontynuować będzie swą działalność w ramach Akademii Teologicznej na podstawie dotychczas obowiązujących go przepisów prawa kanonicznego. W § 2 tejże uchwały zagwarantowane jest także zachowanie prawa kanonicznego i postępowanie w myśl jego przy nadawaniu stopni akademickich: magistra i doktora oraz przy nadawaniu tytułów profesora zwyczajnego i nadzwyczajnego, jak też i docenta Akademii. Te same przepisy kanoniczne mają zastosowanie także i do zasad organizacji Akademii. Konsekwencją tego postępowania jest wprowadzenie do statutu uczelni przepisu w § 3 stwierdzającego, że „Statut Wydziału Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego jest Statutem Akademii Teologii Katolickiej“ Statut Wydziału, jak wyżej było powiedziane, jest statutem dostosowanym do konst. „Deus scientiarum Dominus“ i zaaprobowany przez Stolicę Apostolską w r. 1934, a więc zadośćczyniącym przepisowi kan. 1376 § 2. Ze względu na to, że sam Wydział był erygowany kanonicznie przez Stolicę Apostolską w r. 1920 wynika, że i w tym wypadku jest zachowany przepis kan. 1376 § 1 o kanonicznej erekcji uniwersytetów czy wydziałów katolickich, ponieważ Akademia jest dalszą kontynuacją Wydziału warszawskiego z punktu widzenia prawa kanonicznego.

Powyzsze rozważania prowadzą nas do wniosku, że żadne istotne zmiany w strukturze prawno-kościelnej Wydziału warszawskiego nie zostały wprowadzone przez wyłączenie i usamodzielnienie Wydziału przez władze państwowe. Mają one znaczenie tylko administracyjne, co z punktu widzenia interesów Kościoła nie przedstawia zasadniczego znaczenia.

Co się tyczy Wydziału Teologicznego w Krakowie, to wyodrębnienie jego z Uniwersytetu Jagiellońskiego i włączenie go w ramy Akademii, celem kontynuowania dalszej swej działalności jest aktem jednostronnym państwowym, dokonany uchwałą Rady Ministrów z dnia 11. VIII. 1954 r. Nr 5. 1/54. Ze względu na to, że uchwała gwarantuje zachowanie prawa kanonicznego przy dalszej kontynuacji działalności Wydziału w ramach Akademii oraz, że w statucie Akademii zastrzeżone jest dalsze posługiwanie się Wydziału własnym statutem — § 11 Statutu brzmi: „W ramach Akademii Teologii Katolickiej kontynuuje swą działalność Wydział Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie dotychczas obowiązujących go przepisów prawa państwowego i kanonicznego i posługuje się własnym statutem“ — umożliwiło to także Władzy Kościelnej przyjąć do wiadomości administracyjnego zarządzenia wyodrębnionego z Uniwersytetu Jagiellońskiego, mimo że opowiedziała się za pozostawieniem Wydziału Teologicznego w Krakowie. Statut Wydziału Teologicznego UJ zatwierdzony jest przez Stolicę Apostolską, a więc wprowadzenie

jego do statutu Akademii jest zadośćuczynieniem wymogu kan. 1376 § 2. odnośnie Wydziału krakowskiego.

W całokształcie swej działalności kieruje się Akademia obowiązującymi przepisami państwowymi, dotyczącymi szkolnictwa wyższego oraz prawem kanonicznym o uniwersytetach i wydziałach studiów kościelnych. Wynika stąd, że w zakresie przepisów prawa państwowego podlega Akademia Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, a w zakresie przepisów prawa kanonicznego Władzy Kościelnej, która udziela profesorom i wykładowcom misji kanonicznej.

Tak się przedstawiają zagadnienia prawne państwowo-kościelne Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Co się tyczy jej zadań, celów, to są one takie same, jakie miały i mają Wydziały Teologiczne warszawski i krakowski.

Ujęte zostały one krótko w § 6 statutu Akademii. Są nimi:

1) Usprawnienie nauk teologicznych, filozofii i prawa kanonicznego wśród duchownych i świeckich.

2) Przygotowanie pracowników o najwyższym poziomie kwalifikacji zawodowych.

3) Przygotowanie pracowników zdolnych do samodzielnego naukowego opracowania zagadnień przy wykonywaniu swego zawodu.

4) Kształcenie pracowników nauki i przygotowanie ich do pracy dydaktycznej i badawczo-naukowej.

5) Organizowanie i prowadzenie badań naukowych.

6) Upowszechnienie nauk teologicznych.

Zaznaczyć tu należy, że punkt pierwszy jest powtórzeniem statutu Wydziału warszawskiego, omawiającego zadania i cele Wydziału. Pozostałe punkty są tylko szczegółowym wyjaśnieniem zasad, zawartych w punkcie pierwszym.

Ks. Marian Myrcha